

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum alter coniugum teneatur alteri ad redditionem debiti? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

- ¶ Primo, vtrum alter coniugum teneatur alteri debitum reddere ?
- ¶ Secundo, vtrum debeat aliquando reddere non poscenti ?
- ¶ Tertio, vtrum vir & vxor in hoc sint æquales ?
- ¶ Quarto, vtrum vnus sine consensu alterius possit votum emittere, per quod redditio debiti impediatur ?
- ¶ Quinto, vtrum tempus impediatur debiti petitionem ?
- ¶ Sexto, vtrum petens tempore sacro peccet mortaliter ?
- ¶ Septimo, vtrum reddere teneatur tempore festiuo ?

263

ARTIC. I.

Virum alter coniugum teneatur alteri ad redditionem debiti ?

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod alter coniugum non teneatur alteri ad redditionem debiti ex necessitate præcepti. Nullus enim prohibetur à sumptione Eucharistiæ, propter hoc quod præceptum implet. Sed ille, qui vxori debitum reddit, non potest carnes agni edere: vt Hieron. † in *sermone* dicit. Ergo reddere debitum non est de necessitate præcepti.

¶ 2 Præterea, Quilibet potest licitè abstinere ab illis, quæ sunt sibi nociua in persona. Sed aliquando reddere debitum poscenti, esset personæ nociuum, vel ratione infirmitatis, vel ratione solutionis iam præteritæ. Ergo videtur quod licite possit debitum poscenti negari.

¶ 3 Præterea, Quicumque facit se impotentem ad faciendum id, ad quod ex præcepto tenetur, peccat. Si ergo aliquis ex necessitate præcepti tenetur reddendum debitum, videtur quod peccet, si ieiunando, vel alias corpus suum attenuando, impotentem se reddat ad debiti solutionem: quod non videtur verum.

Tho. 4. d. 32. q. vn. art. 1. & seq.

† Hier. in sermone quodam cuius titulus est De esu agni Paschalis, incipit, Hodie fratres charissimi, populus Israel & refer. in decr. 33. q. 4. c. sciatis. * 1. 4. sent. d. 32. §. D. in pr.

N n 4 ¶ 4 Præ-

† 8 Eth.
cap. 12. 2
med 10. 5

¶ 4 Præterea, Matrimonium secundum Philosophum †, ordinatur ad procreationem prolis & educationem, & iterum ad communicationem vite. Sed lepra est contra utrumque matrimonij finem: quia cum sit morbus contagiosus, mulier non tenetur cohabitare viro leproso: similiter etiam morbus ille frequenter transmittitur ad prolem. Ergo videtur quod viro leproso vxor debitum reddere non teneatur.

SED contra, Sicut seruus est in potestate domini sui, ita & vnus coniugum in potestate alterius: vt patet 1. Corinth. 7. Sed seruus tenetur ex necessitate præcepti domino suo debitum seruitutis reddere, vt patet Rom. 13. Reddite omnibus debita: cui tributum, tributum, &c. Ergo & vnus coniugum ex necessitate præcepti tenetur alteri debitum reddere.

¶ Præterea, Matrimonium est ordinatum ad fornicationem vitandam, vt patet 1. Cor. 7. Sed hoc non posset per matrimonium fieri, si vnus alteri non teneretur debitum reddere, quando concupiscentia infestatur. Ergo reddere debitum est de necessitate præcepti.

RESPONDEO dicendum, quod matrimonium principaliter est institutum in officium naturæ: & ideo in actu ipsius seruandus est naturæ motus: secundum quem nutritiua non ministrat generationi, nisi illud quod superfluit ad conseruationem indiuidui: quia hic est ordo naturalis, vt prius alicui in seipso perficiatur, & postmodum alteri de perfectione sua communicet: & hic est etiam ordo charitatis, quæ naturam perficit. Et ideo cum vxor in viro potestatem non habeat, nisi quantum ad generatiuam virtutem; non autem quantum ad ea quæ sunt ad conseruationem indiuidui ordinata: vir tenetur vxori debitum reddere in his, quæ ad generationem prolis spectant, salua tamen prius persona incolimitate.

Ad primum ergo dicendum, quod aliquis implet

plens aliquod præceptum, potest reddi inhabilis ad aliquod sacrum officium exequendum: sicut iudex, qui hominem ad mortem condemnat, præceptum implens, irregularis efficitur. Similiter etiam ille, qui præceptum implens debitum soluit, redditur ineptus ad diuina officia exequenda; non quòd ille actus sit peccatum, sed ratione carnalitatis illius actus. Et sic secundum quod Magister* dicit, Hieronymus loquitur tantum de ministris Ecclesiæ, non autem de alijs, qui sunt suo iudicio relinquendi: quia possunt & ex reuerentia dimittere, & ex deuotione sumere corpus Christi absque peccato.

l. 4 sent. d. 32 §. D.

Ad secundum dicendum, quòd vxor non habet potestatem in corpus viri, nisi salua consistentia personæ ipsius, vt dictum est*. Vnde si ultra exigat, non est petitio debiti, sed iniusta exactio: & propter hoc vir non tenetur ei satisfacere.

In co. 27.

Ad tertium dicendum, quòd si aliquis reddatur impotens ad debitum soluendum ex causa ex matrimonio sequuta, puta cum prius debitum reddidit, & est impotens ad debitum soluendum: vltcrius mulier non habet ius petendi; & in petendo vltcrius se magis meretricem, quàm coniugem exhibet. Si autem reddatur impotens ex alia causa: si illa est licita, sic iterum non tenetur, nec potest mulier exigere: si vero illicita est, tunc peccat; & peccatum vxoris, si propter hoc in fornicationem labatur, aliquo modo sibi imputatur: & ideo debet quantum potest dare operam, vt vxor contineat.

Ad quartum dicendum, quòd † lepra soluit sponsalia, sed non matrimonium, vnde* etiam vxor viro leproso tenetur reddere debitum, non tamen tenetur ei cohabitare: quia non ita cito inficitur ex coitu sicut ex frequenti cohabitatione: & quamuis proles generetur infirma, tamen melius est ei sic esse, quàm penitus non esse.

sc litter. de coniug. leproso. ibid. c. 2 incipit. Quoniam.